

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

05 februarie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Petru Ursache,
Judecători – Ghenadie Nicolaev și Constantin Alerguș,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de avocatul Sergiu Prodan în numele inculpatului Ruslan Osoianu împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 05 iulie 2013.

Asupra recursului în cauză în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

C O N S T A T Ă :

1. De către organul de urmărire penală, Osoianu Ruslan a fost pus sub învinuire de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal. Cauza pentru examinare se află în procedura judecătoreii Bălți.

În cadrul examinării cauzei în ședința de judecată din 22 aprilie 2013, după acceptarea acordului de recunoaștere a vinovăției, prin încheierea din 19 martie 2013, procurorul participant la proces a înaintat un demers prin care a solicitat întreruperea ședinței de judecată pentru a aduce la cunoștință și a înmîna inculpatului învinuirea modificată în sensul agravării ei și efectuarea unor acțiuni de procedură. Demersul procurorului a fost admis, fiind anunțată întrerupere pe caz pînă la data de 07 iunie 2013. În ședința din 07 iunie 2013, conform procesului – verbal al ședinței de judecată, instanța a pus în discuție chestiunea privind „acceptarea ordonanței de agravare a învinuirii”.

2. Prin încheierea Judecătoreii Bălți din 07 iunie 2013, a fost respins demersul înaintat de procurorul Ramașcan Marian privind modificarea învinuirii față de Osoianu Ruslan în sensul agravării ei.

În motivarea soluției sale, prima instanță a invocat prevederile art. 507 alin. (1) Cod de procedură penală, care prevede că în cazul în care instanța este convinsă de veridicitatea răspunsurilor date de inculpat în ședința de judecată și ajunge la concluzia că recunoașterea vinovăției de către inculpat este făcută în mod liber, benevol, conștient, fără presiune sau teamă, ea acceptă acordul de recunoaștere a vinovăției și admite baza faptică a infracțiunii în legătură cu care inculpatul își recunoaște vinovăția.

3. Împotriva încheierii în cauză, partea vătămată Tihu Georgeta a declarat recurs, prin care a solicitat casarea încheierii și pronunțarea unei noi hotărîri, prin

care să fie admis demersul procurorului, din motiv că, procurorul a înaintat un demers de prezentare a unui termen pentru modificarea învinuirii inculpatului, însă, instanța, prin încheierea nominalizată a soluționat un demers a procurorului de acceptare a modificării învinuirii, adică a soluționat un demers neexistent pe caz. Mai mult, chestiunea privind modificarea învinuirii în sensul agravării este exclusiv de competența procurorului și nu a instanței de judecată, astfel, ultima nu era competentă de a se expune asupra chestiunii de acceptare a învinuirii noi formulate inculpatului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 05 iulie 2013, a fost admis recursul părții vătămate Tihu Georgeta, cu casarea încheierii în cauză.

În motivarea soluției sale, instanța de apel a indicat că, în conformitate cu prevederile art. 326 alin. (1) Cod penal, modificarea învinuirii inculpatului în sensul agravării este exclusiv de competența procurorului și nu a instanței de judecată. Astfel, judecând cauza, instanța nu era în competență de a soluționa chestiunea privitor la acceptarea sau neacceptarea modificării învinuirii.

4.1. Decizia menționată a devenit irevocabilă.

5. În recursul în anulare declarat de avocatul Prodan Sergiu în numele inculpatului, se solicită casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea încheierii.

În motivarea recursului, avocatul invocă că instanța de apel:

- a admis un recurs inadmisibil întrucât potrivit prevederilor art. 437 alin. (2) Cod de procedură penală, încheierile pot fi atacate cu recurs numai o dată cu sentința, cu excepția cazurilor când, potrivit legii, pot fi atacate separat cu recurs. Astfel, o singură încheiere a primei instanțe poate fi atacată separat pînă la adoptarea sentinței și anume încheierea de respingere a acordului de recunoaștere a vinovăției;

- nu a ținut cont că acțiunile lui Osoianu Ruslan au fost recalificate de către procuror în faza urmăririi penale, cauza fiind pornită în baza indicilor infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (4) Cod penal, iar învinuirea i-a fost înaintată în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal;

- nu a reținut faptul că prin înaintarea de către procuror a unei noi învinuiri în sensul agravării ei, inculpatului i s-a încălcat dreptul la apărare deoarece procedura simplificată de examinare a cauzei, după acceptarea acordului de recunoaștere a vinovăției, nu prevede o reluare a cercetării judecătorești, astfel, Osoianu Ruslan fiind în imposibilitate de a prezenta instanței alte probe în apărarea sa.

Astfel, procurorul a înaintat neîntemeiat demersul său deoarece nu a solicitat retragerea cauzei pentru completarea urmăririi penale, pentru a acumula probe care ar fi suficiente pentru a înainta o nouă învinuire, ceea ce ar duce la anularea acordului de recunoaștere a vinovăției, fără a i se încălca drepturile inculpatului.

6. Verificînd argumentele recursului în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 452 alin.(1) Cod de procedură penală în raport cu prevederile art. 455 Cod de procedură penală, pot fi atacate cu recurs în anulare la

Curtea Supremă de Justiție, sentințele irevocabile de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal, după epuizarea căilor ordinare de atac.

Celelalte hotărâri irevocabile nu pot fi contestate cu recurs în anulare după modificările efectuate la art. 452 Cod de procedură penală, prin Legea nr. 66 din 05 aprilie 2012, publicată în Monitorul Oficial nr.155-159/510 din 27 iulie 2012; în vigoare din 27 octombrie 2012.

Totodată, Colegiul penal menționează că decizia instanței de apel din 05 iulie 2013 poate fi contestată odată cu sentința, pe căile ordinare de atac.

Cele menționate denotă faptul că, în speță, avocatul Prodan Sergiu nu este în drept să declare recurs în anulare în speța dată, acesta utilizând o cale de atac neprevăzută de lege.

În aceste împrejurări, Colegiul penal concluzionează asupra inadmisibilității recursului în anulare declarat de avocatul Prodan Sergiu, ca fiind vădit neîntemeiat din motiv că, decizia în cauză nu poate fi contestată cu recurs în anulare.

7. Reieșind din cele expuse, în conformitate cu prevederile art. 432 și 456 Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de avocatul Sergiu Prodan în numele inculpatului Ruslan Osoianu împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 05 iulie 2013, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la 05 februarie 2014.

Președinte
(semnătura)
Petru Ursache

Judecător
(semnătura)
Ghenadie Nicolaev

Judecător
(semnătura)
Constantin Alerguș

**Copia corespunde originalului
Judecător:**

Ghenadie Nicolaev